

कर

(यथा महाभारते ३।२३२।४४।

“शतं दासोवहखायि कौन्तेयस्य महात्मनः।
कन्मुकेयूरधारिण्यो निष्ककण्ठः स्रजकृताः” ॥
शम्भुकरः। हस्ती। इत्यमरः। ३।२।१३। मेदिनी च।
कञ्जूरवर्णः। यीवा। मलकम्। इति हेमचन्द्रः।
फाँपा हाड़ इति भाषा ॥

कम्बुका, स्त्री, (कम्बुरिव कायति शोभते प्रकाशते
वा। क + कः टाप् च।) अश्वगन्धादृत्तः। इति रत्न-
माला। (गुणादयोऽस्या अश्वगन्धाशब्दे ज्ञेयाः ॥)

कम्बुकाष्ठा, स्त्री, (कम्बु चित्रवर्णं काष्ठं यस्याः।)
अश्वगन्धादृत्तः। इति राजनिर्घण्टः ॥

कम्बुयीवा, स्त्री, (कम्बुवत् रेखात्रयशोभिता यीवा।)
कम्ब्याद्वातिरेखात्रययुक्तयीवा। इत्यमरः। ३।६।८८॥
(कम्बुः शङ्खस्तद्वत् रेखात्रययुक्ता यीवा यस्येति विग्रहे
वाच्यनिष्पन्नः। यथा महाभारते। १।१५३।१८।

“कम्बुयीवः युक्तराक्षो भर्ता युक्तो भवेन्नमः” ॥
कम्बुपुष्पी, स्त्री, (कम्बुः शङ्खः तद्वत् शुक्लं पुष्पं यस्याः।)
शङ्खपुष्पीदृत्तः। इति राजनिर्घण्टः। (शङ्खपुष्पो-
शब्देऽस्या गुणा व्याख्येयाः ॥)

कम्बुमाणिनी, स्त्री, (कम्बुतुल्यपुष्पाणां माणा समूहः
अस्ति अस्याः।) शङ्खपुष्पी। इति राजनिर्घण्टः ॥

कम्बोजः, पुं, (कम्बु + ओज।) शङ्खविशेषः। देश-
भेदः। (यथा तन्त्रशास्त्रम्।

“पञ्चनदं समारभ्य स्नेहादृत्तियपूर्वतः।
कम्बोजदेशो देवेशि वाजिराशिपरायणः” ॥
हस्तिप्रभेदः। इति मेदिनी ॥ (तद्देशवासिनि चि ॥)
कम्ब्यातायी, [न्] पुं, (कम्बुः शङ्खः स इव आतायी।
शङ्खतुल्यशुक्लपूर्वकायत्वात्तायत्वम्।) शङ्खचिह्नः।
इति महाभारतम् ॥

कम्बारी, स्त्री, (कं जलं विभर्त्ति धारयतीति। डु भ्र
धारयपोषणयोः + कर्मण्यश् + डीप् गौरादि-
त्वात् डीष् वा।) गम्बारीदृत्तः। इति शब्दमाला-
राजनिर्घण्टौ। (गम्बारीशब्देऽस्या गुणादयो व-
क्तव्याः ॥)

कम्बु, स्त्री, (कं जलं तनुत्वं श्रेवं विभर्त्ति भ्र + डुः।)
उग्रौरम्। इति राजनिर्घण्टः ॥

कम्बः, चि, (कामयतीति। कम् + नमिकम्पीति रः।
३।२।१६७।) कामुकः। मैथुनेच्छाविशिष्टः।
इत्यमरः। ३।१।२४ ॥

(स्त्री, गङ्गा। यथा काशीमुखे २६।४४।
“कमनीयजना कम्बा कपर्दिमुकपर्दिगा” ॥
जङ्गुं प्रतीपं शान्तनुं कामितवती कम्बा कामुका ॥
इति तट्टीका। काम्यतेऽसौ इति।)
कमनीयम्। यथा,—

“लोभां दृष्टिमितस्ततो वितनुते सभ्रूजताविश्रमा-
माभुप्रेन विवर्त्तिता बलिमता मध्येन कम्बस्तनी” ॥
इति प्राकुन्तले १ अङ्के ॥

कयस्या, स्त्री, (को वायुः स इव वेगेन याति अथवा
कं जलं तस्य खेत इव याति। क + या + डः। तच्
तिष्ठति। स्या + कः टाप् च।) वयस्या। इत्यमर-
टीकायां स्वामी ॥ काकोषी इति ख्याता ॥

करः, पुं, (कं सुखं राति ददातीति। रा + कः।) राज-

करक

खम्। खाजाना इति पारस्यभाषा। तत्पर्यायः।
भागधेयः २ बलिः ३। इत्यमरः। २।८।२७ ॥
कारः ४। इति तट्टीका ॥ प्रत्यायः ५। इति
मेदिनी ॥ * ॥

अथ राज्ञां करग्रहणप्रकारः। क्रयविक्रयादिना
लाभादीन् संप्रेक्ष्य राज्ञा करो ग्रहीतव्यः।
यथा, मनुः। ७।१२७-१२९ ॥

“क्रयविक्रयमध्वानं भक्तञ्च सपरिचयम्।
योगक्षेमञ्च संप्रेक्ष्य बणिजो दापयेत् करान् ॥
यथा फलेन युज्येत राजा कर्ता च कर्मणा।
तथावेक्ष्य तपो राष्ट्रे कल्पयेत् सततं करान्” ॥* ॥
राज्ञा राज्यात् वार्षिकः करोऽप्याख्यं कृत्वा
ग्रहीतव्यः। यथा,—

“यथात्याल्पमदन्याद्यं वार्य्योकोवत्सष्टपदाः।
तथात्याल्पो ग्रहीतव्यो राष्ट्राद्राज्ञाद्विकः करः” ॥
मूलादधिकयोः पशुहिरण्ययोः पञ्चाशद्भागरूपः
करो याज्ञः। धान्यानां भूम्युत्कर्षापेक्षया कर्ष-

कायां श्लेशशाघवगौरवापेक्षया च षष्ठोऽष्टमो
द्वादशो वा भागो राज्ञा ग्रहीतव्यः।
यथा,—

“पञ्चाशद्भाग आदेयो राज्ञा पशुहिरण्ययोः।
धान्यानामष्टमो भागः षष्ठो द्वादश एव वा” ॥* ॥
द्रुमाश्रमधुसर्पिरादीनां
षड्भागो लाभात् ग्रहणीयः। यथा,—

“आददीताथ षड्भागं द्रुमाश्रमधुसर्पिषाम्।
गन्धौषधिरसानाद्युष्यमूलफलस्य च ॥
पत्रशाकदधानाद्युष्यमूलफलस्य च।
मृगयानाञ्च भाण्डानां सर्वस्याश्रमस्य च” ॥* ॥

अतिच्छीघ्रधनोऽपि राजा
श्रोत्रियब्राह्मणात् करं न मृच्छीयात्। यथा,—

“त्रियमागोऽप्याददीत न राजा श्रोत्रियात् करम्।
न च क्षत्रियस्य संतोदेषोत्रियो विषये वसन्” ॥* ॥
(कीर्यते विक्षिप्यतेऽसौ कर्मणि + अच्। हस्त-
करिशुद्धयोस्तु करयोऽपि अच् ॥) वर्षोपलः।

किरणः। (यथा रामायणे ६।११।४४।
“तीक्ष्णः पटुर्दिनकरः करेस्तापयते जगत्” ॥)
हस्तः। (अमरः। ३।३।१६३ ॥) हस्तिमुखः।
इति मेदिनी ॥ (यथा, महाभारते ३।११।२८।

“एवमुं ब्रुवतस्तस्य मैत्रेयस्य विशम्भते।
ऊरुं गजकराकारं करेणाभिजघान सः” ॥)
कर्मोपपदे कर्तृवाचकः। यथा। सुखकर इत्यादि ॥
(यथा, रामायणे ६।११।४४।

“तीक्ष्णः पटुर्दिनकरः करेस्तापयते जगत्।
प्रतिशोमञ्च ते वायुस्त्वराभवणक्षयम्” ॥)
करकं, स्त्री पुं, (किरति विक्षिपति जलं अस्मात्
करोति जलमत्र वा। कृ + वा कृ “कृजादिभ्यः
संज्ञायां वुन्”। उयां ५। ३५। इति वुन्।)
करङ्गः। कमण्डलुः। इति मेदिनी ॥

(यथा, मनुः। ४। ६६।
“उपागहौ च वासञ्च धृतमन्यैर्गधारयेत्।
उपवीतमजङ्गारं रुजं करकमेव च” ॥)
करकः, पुं, (करोति वाञ्छादिजनितदोषामाघं

करघ

कृत्योति पणपत्रादिभिः वायुपित्तादिदोषं नाश-
यति वा कृन् वृक्षायां “कृष्णादिभ्यः संज्ञायां
वुन्”। उयां ५। ३५। इति वुन्। दाडिमदृत्तः।
राजकरः। पक्षिविशेषः। अद्वाकरदृत्तः। इति
हेमचन्द्रः ॥ पलाशदृत्तः। इति हारावली ॥
कोविदारदृत्तः। वकुलदृत्तः। करीरदृत्तः।
गारिकेलास्त्रि। इति राजनिर्घण्टः। माणा इति
भाषा ॥ (यथा, रामायणे ५। १४। ४८।
“हिरण्यस्यैव करकैर्माजनेः स्फाटिकैरपि” ॥)

करकच्छपिका, स्त्री, (कच्छपितादाहतिरस्वस्याः ठन्।
करे स्थिता कच्छपिका कच्छपाकारमुद्रा।)
सूर्ममुद्रा। यथा,—कालिकापुराणे ५६ अध्यायः ॥
“करकच्छपिकां कुर्यात् सूर्ममन्त्रेण साधकः।
तत्र संस्कृतपुष्पेण पूजयेदात्मनो वपुः” ॥

करकण्टकः, पुं, (करे हस्ते कण्टक इव।) नखः।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

करका, स्त्री पुं, (कृष्णोति हिनस्ति आत्मादिफलम्।
“कृष्णादिभ्यो वुन्”। वुनन्तात् टापि क्षिपिकादि-
त्वात् प्रत्ययस्यादिति इत्वं न किरति क्षिपति जलं
वा।) मेघभवशिखा। शिख इति भाषा। तत्प-
र्यायः। वर्षोपलः २। इत्यमरः। १। ३। १२ ॥
मेघोपलः ३। इति मेदिनी ॥ वीजोदकम् ४ ॥
घनकफः ५ मेघास्त्रि ६ वार्षरः ७ करः ८
करकः ९। इति शब्दरत्नावली ॥ राधरजुः १०
धाराजुः ११। इति जटाधरः ॥ मेदिन्यां राध-
रजु इति पाठः ॥ (यथा मेघदूते ५६।

“ताम्बूर्वीयास्तुमुलकरकादृष्टिहासावकीर्यान्” ॥)
करकाम्बाः, [स्] पुं, (करकावत् श्रुतिलं चम्बो
जलं यत्र।) गारिकेलादृत्तः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
करग्रहः, पुं, (करः इयं मम भार्या इति प्रतिज्ञया
मृह्यतेऽत्र वरेयति यावत्। ग्रह + अधिकरणे
अच्।) विवाहः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा,
आर्यासप्तशती। ६०३।

“सा गुणमयी स्वभावस्वच्छा सुतनुः करग्रहायता।
भविता बहूमन्त्रविदा भवता काश्मीरमानव” ॥)
करग्रहणञ्च ॥ (यथा, आर्यासप्तशती। ६२६।

“सकरग्रहं सवदितं
साक्षेपं सगखमुष्टि सजिगीषम्” ॥)

करग्रहारम्भः, पुं, (करग्रहस्य करादानस्य आरम्भः
प्रजाभ्यः।) राज्ञां प्रजाभ्यो नववर्षीयकरस्य प्रथमा-
दानम्। तद्दिनं पुण्याह इति ख्यातम्। तस्याप-
भाषा पुण्या। तस्य शुभदिननिरूपणम् यथा,—

“तीजोयवङ्गीतरभेषु जमे
शोर्षोदये भागुदिने शुभाहे।
कुर्यादनुक्ताणि समीहितानि
करग्रहारम्भमपि प्रजाभ्यः” ॥

इति ज्योतिषम् ॥ अस्यार्थः। अश्लेषार्द्राज्येष्ठा-
मूलापूर्वफल्गुनीपूर्वाषाढापूर्वभाद्रपदमघाभरणी-
क्षिकामिन्नरक्षेत्रेषु। मिथुनसिंहकन्यातुलादृ-
च्चिक्रुम्भमीनलग्नेषु। रविसोमबुधरहस्पति-
शुक्रवारेषु करग्रहारम्भः कर्त्तव्यः ॥

करघर्षणः, पुं, (कराणां घृष्यतेऽसौ। कर + घृष् +